

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

Nummer 50-4

Een man kocht eens een treinkaartje aan het loket. Hij moest naar de stad en dat was een behoorlijke rit. Nadat de man zijn kaartje had gekocht pakte hij zijn zware koffer op en liep hij van het perron af. Toen hij buiten het station was gekomen zuchtte hij vermoeid en begon over het spoor te lopen. De schrik sloeg de stationschef om het hart. Straks zou die man nog een ongeluk veroorzaken en dus rende hij achter de man aan. "Stop! Wat doet u nou?" "Ik moet toch naar de stad?" antwoordde de man verbaasd. "Ik heb toch een kaartje gekocht, dus nu mag ik toch zeker wel van het spoor gebruik maken?" Het zal niet vaak voorkomen dat wij iemand tegenkomen die zo onervaren is in onze wereld, maar geestelijk gezien zijn we allemaal wel eens zoals die man. Wij hebben een kaartje gekocht voor de rit toen we Jezus leerden kennen, maar geloven eigenlijk niet dat wij dan ook met de trein kunnen reizen en houden vol dat we ons doel zelf moeten bereiken door langs het geestelijke spoor te lopen.

"Dien de Heer met blijdschap en kom voor zijn aangezicht met vrolijk gezang." (Psalm 100:1)

Wat is het toch dat God van ons vraagt? Wil Hij ons in een nauw jasje stoppen, vol regels en wetten en kijkt Hij dan teleurgesteld en boos op ons neer als wij er voor de zoveelste keer weer niet in slagen om dat jasje met trots te dragen? Of gaat het toch ergens anders om? Spreekt de Bijbel niet over 'de vrede die alle verstand te boven gaat'? Kennen we die vrede wel? Als je bang bent dat je God voortdurend teleurstelt omdat je niet goed genoeg bent, of te dom, te dik, te dun, of te wat dan ook, kun je eigenlijk niet spreken over de vrede die je verstand te boven gaat. Hoe vaak lopen we niet gespannen rond en overleggen we angstig met onszelf hoe we aan die dreigende problemen die bij ons voor de deur staan kunnen ontkomen? We doen het allemaal. En telkens weer zoekt God naar ons. Telkens weer klopt Hij aan de deur van ons hart en geeft Hij ons dezelfde boodschap: "Ik hou van je. Ik kan je leiden. Ik ben de Vredevorst, laat Mij dus binnen!" God wil dat wij Hem voorop stellen. Niet omdat het Zijn ego streelt, niet omdat Hij er nauwgezet op toe wil zien of Zijn onderdanen Hem wel genoeg eren, maar omdat het ons gelukkig maakt en ons die vrede schenkt die God voor ons in gedachten heeft. Wie zoekt er niet naar rust en naar diepe, innerlijke vrede? Ieder jaar gaan de mensen in groten getale op vakantie. Op naar de natuur. Op zoek naar wat rust. Even weg van die heksenketel, en dan, na een of twee weken is het weer voorbij. Maar geestelijk gezien staat die rust elke dag voor ons klaar. Die vrede die God ons wil geven en die zelfs ons verstand ver te boven gaat. Het licht van God straalt altijd. Wij zien er onze weg door. En de valkuilen. We ontdekken er de groene, grazige weiden door met de rustig kabbelende beekjes. God vraagt van ons om daar als Zijn schapen te grazen. Grazen in vol vertrouwen, in de overtuiging dat de Herder over ons waakt en ons met Zijn grote stevige herdersstaf zal beschermen tegen de hongerige wolven. Dicht bij God, terwijl je je koestert in Zijn liefdevolle licht. Daar kun je God eren. Daar word je een met de natuur en zing je samen met de andere schapen over Gods eer. Geloof in God is een blijde aangelegenheid. Het heeft alles met vrede te maken, met inspiratie en blijdschap. Kom dus tot rust in Zijn aanwezigheid en wees dankbaar.